

ше достатъченъ. всѣка мисль си има своето мѣсто. Ако не любите нѣкого, не го лъжете, кажете му истината, и той ще си намѣри друга. И въ религиозно отношение хората страдатъ отъ схщата любовь. Казватъ: „Да любимъ“; но знайте ли какъ се изразява любовта? Човѣкъ, който желае много, прави грѣхъ, а който направи грѣхъ — страда. Който грѣши, е лошъ човѣкъ, но, който грѣши и не се разкайва, е по-лошъ; който грѣши и не се разкайва, нито се моли, е още по-лошъ, а такъвъ, който не се разкайва и се моли, е лицемѣръ, а лицемѣрътъ е найлошъ човѣкъ въ свѣта. Има въ свѣта двѣ лъжи, два вида грѣхове, — като казвате, че любите нѣкого, а го лъжите, постъпвате като крокодилитѣ: тѣ, когато обичатъ нѣкого, облѣятъ го съ слъзитѣ си за да стане по-гладъкъ та да могатъ по-лесно да го гълтатъ. Не такава любовь трѣбва, а любовта на малкитѣ дѣца. Малко дай, но отъ сърце го дай. Ако мъже и жени бѣха приложили тази философия въ живота, домоветѣ и обществата щѣха да се измѣнятъ на добро. Баща, майка, дѣца, учители, свещеници, сѣдии, всички за велики идеи мислятъ, велики хора сж на този свѣтъ, по-велики отъ тѣхъ нѣма. И питате ме, защо страда свѣтътъ? Страда отъ „велики“ хора и идеи. „Отличенъ проповѣдникъ е“, казватъ, „велики идеи проповѣдва“. Да, отъ „велики“ идеи страдаме всички. Евреитѣ, и тѣ имаха велики идеи, богати да станатъ, възгордѣха се отъ това, че сж избраниятъ народъ, 33,000 обѣщания иматъ отъ Бога, но Христосъ имъ показа, че величието на единъ човѣкъ сѣди въ това — да стане малъкъ като дѣте; само тогава Богъ ще бѣде на нагова